

**FARNÍ SBOR
ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE
EVANGELICKÉ**

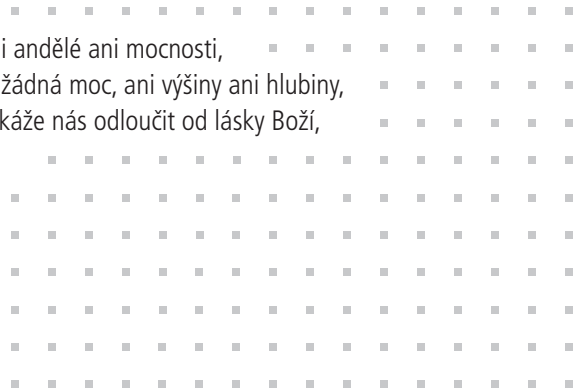
v Praze 6-Střešovicích

Náměstí Před Bateriemi 22, 162 00 Praha 6

EVANGELÍK 55

Jsem si jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani moci,
ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny,
ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží,
která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.

(Ř 8,38–39)

PETR ZAPŘEL . . . . .

Petr seděl venku v nádvoří. Tu k němu přistoupila jedna služka a řekla: „I ty jsi byl s tím Galilejským Ježíšem!“ A on přede všemi zapřel: „Nevím, co mluvíš.“ Vyšel k bráně, ale uviděla ho jiná a řekla těm, kdo tam byli: „Tehle byl s tím Nazaretským Ježíšem.“ On znovu zapřel s přísahou: „Neznám toho člověka.“ Ale zakrátko přistoupili ti, kdo tam stáli, a řekli Petrovi: „Jistě i ty jsi jeden z nich, vždyť i tvé nářečí tě prozrazuje!“ Tu se začal zaklínat a zapřísahat: „Neznám toho člověka.“ V tom zakokrhal kohout; tu se Petr rozpomněl na slova, která mu Ježíš řekl: „Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ Vyšel ven a hořce se rozplakal. (Matouš 26,69–75)

Je noc. V nádvoří veleknězova domu je tma, oheň jen nejasně osvětluje siluety a tváře lidí. Petr sem doprovodil Ježíše z getsemanské zahrady a čeká.

Nějaká služka se podívá na Petra a odhadne: I ty jsi byl s tím Galilejským Ježíšem...

Až doteď měl Petr strach pod kontrolou, ale teď už začíná přebírat vládu. A další služka a ještě nějaký neznámý člověk vysloví podezření, že Petr patřil k Ježíšovým lidem.

Ne, ne, ne... neznám ho! dušuje se Petr.

Obyčejné služky, neurčitý dav lidí... to jsou ti, koho se bojíme, před kým je těžké se k Ježíši přiznat, před kým máme ostych víru vyznat.

Petr zapřel. A byl to on, kdo se holedbal, že s Ježíšem by šel až na smrt. Stejně s ním ale došel nejdál ze všech jeho blízkých, až do veleknězova dvora.

Kam až jsme schopni doprovázet – Ježíše, blízkého člověka?

Kde vzít sílu, abychom zvládli – strach, bolest, ponížení?

Kokrhá kohout, už je ráno, noc odchází, skryté vyjde na světlo, probudte se, buďte bdělí.

Petr pláče. Smutek nad vlastním selháním se mísí s lítostí nad Ježíšovou bolestí.

Dochází mi, co jsem vlastně udělal, a že bych se nikdy nenadál, čeho budu schopen.

Ve světle dne se strach noci zdá banální, toho že jsem se bál? Tohle mne zastrašilo?

Petr se nesnaží vymlouvat na nebezpečnou noc, vypočítávat, co všechno mu hrozilo (Ježíš ví moc dobře, co spravedlivému člověku v noci hrozí), ale pláče.

Neskrývá své selhání, smutek nad sebou samým.

Jsou to slzy pokání, slzy očistění; slzy samotné nepřinášejí odpuštění, ale otvírají dveře.

Dveře otvírá vyznání vin, aby to špatné vyšlo na světlo dne (na světlo Boží) a abychom mohli přijmout odpuštění.

Petr zradil, selhal. Nebylo to poprvé. Třeba, když tenkrát vyšel z lodi po vodě k Ježíšovi a začal se topit, tam se ukázalo, jak malá jeho víra je. Ale možná se díky tomu všemu stal pokornějším, pochopil, že je jen člověk, že to, co dokáže, je a bude jen s pomocí Boží.

Po Ježíšově vzkříšení je Petr spolu s dalšími deseti vyslán ke všem národům, aby všichni zvěstovali, získávali učedníky, křtili. Pán Bůh jako své prostředníky chce použít lidi slabé, nedokonalé. Nás.

Pane Bože, buď s námi, když máme strach. Pomož, ať nás úplně neovládne. Dávej nám odvahu: pomoci, říci pravdu, zastat se, přiznat chybu, vyznat hřích. Dej, ať jsme citliví k hlasu kohoutů, když nás varují, že je něco špatně.

O víru prosíme.

Stvořil jsi nás, Pane Bože, jako křehké lidi, v hliněných nádobách neseme vzácné poselství o tvé lásce. Buď milostiv nám i světu, posilni slabé, umdlévající, opatruj svou zvěst, abychom ji nepřekrucovali. Otvírej dveře svému slovu.

Prosíme, působ svým Duchem – ve světě, v církvi, v nás i skrze nás. Amen.

Lenka Ridzoňová

ZPRÁVA O ŽIVOTĚ SBORU V ROCE 2017 . . . . .

Neděle je vrchol uplynulého týdne a současně začátek týdne nového. Nedělní bohoslužby jsou ve Střešovicích střed našich setkání. Průměrná účast je 118 lidí, z toho 24 dětí. V uplynulém roce posloužili kázáním faráři sboru Pavel Pokorný a Lenka Ridzoňová, dále Jaroslav Vetter, Pavel Kočnar a Jana Plíšková. Na průběhu bohoslužeb se podílejí presbyteři (služba u vchodu, sbírka, příprava a vysluhování večeře Páně), varhaníci (Jiří Schneider, Patrik Pospíšil, Pavel Gregora) a další hudebníci, čtenáři ohlášek, pěvecký sbor. Poslání nám vyřizují děti. Do prázdnin byla kázání na texty malých proroků, poté Kázání na hoře, od září na texty z Janova evangelia.

Součástí bohoslužeb je také sbírka, obvykle je určena na sborové potřeby, někdy je výrazem solidarity – Jeronýmova jednota, podpora chudších sborů, diakonie apod. O to, aby byly sborové finance v pořádku, pečují pokladníci Olga Brožová a Ludmila Pospíšilová.

Více o možnostech přispívání je ve zvláštním článku.

Po začátku bohoslužeb odcházejí děti do nedělní školy, na vyučování se v uplynulém roce podíleli Olga Brožová, Anna Fendrychová, Magdalena Fendrychová, Romana Kuboňová, Františka Kepřtová, Markéta Kočnarová, Ondřej Lukáš, Věra Matějková, Ema Pospíšilová, Rachel Ridzoňová, Ondřej Roskovec, Petr Ryšavý, Benjamin Schneider, Klára Schneiderová, Dora Tichá, Jiří Tomášek, Magdalena Trgalová, Kateřina Urbánková, Vladimír Urbánek, Rut Veselá, Anna Zemánková, Marie Zemánková a Viktor Žárský. Program v nedělní škole se připravuje podle příručky vydávané naší církví. Čtyřletý cyklus biblických příběhů má název *Dál přeče nejdeme sami*.

Ve sboru je více rodin s dětmi, maminky s těmi malými se setkávají jednou za 14 dní v úterý dopoledne, malé děti mají své biblické vyprávění spojeno s výtvarnou dílnou ve středu odpoledne, školní děti se scházejí na biblické hodině. Dvakrát měly děti možnost přespát v kostele. V březnu přitom vařily polévku, která se prodávala v neděli po bohoslužbách, výtěžek byl určen na postní sbírku.

Do prázdnin se scházely dvě skupiny konfirmandů, ti starší byli v červnu konfirmováni, skupina šesti mladších pokračuje v přípravě. Konfirmaci plánujeme opět na červen. S konfirmandy jsme strávili jeden lednový víkend v Daňkovicích a květnový víkend ve Hvozdnici. (Více o konfirmaci se dočtete ve zvláštním článku.)

Skupina mládeže se po prázdninách rozrostla a omladila. Schází se v úterý večer, začíná společnou večeří. Mládež do prázdnin vedl Michael Pfann, od září ji vedou faráři, program připravuje mládež sama, základem pro biblické programy jsou písně ze zpěvníku *Svíta*.

V létě mládež strávila týden v Německu se skupinou mladých z Rumunska a Německa. Na konci října vyrazila na víkend do Libčic. Také jezdí na seniorátní nebo celocírkevní setkání, např. Sjezd mládeže.

Děti byly v létě na táboře ve Strměchách u Pelhřimova, mládež se tam osvědčila v roli vedoucích.

Ve sboru je pravidelně biblická hodina pro dospělé, mluvíme o textech, které jsou následující neděli základem kázání. Ke ztišení, soustředění na biblický text, zpěvu a modlitbě uprostřed týdne zveme další zájemce. Jednou za měsíc se koná biblická hodina v domově seniorů Hvězda. Od podzimu se opět koná jednou měsíčně biblická hodina v rodině, četli jsme a probírali Lutherovy texty.

Každý třetí čtvrtek v měsíci patří odpoledne ve sboru setkání seniorů. Našimi hosty v uplynulém roce byli např. Joel Pokorný, Jana Kohoutová, Vít Pokorný, Věra Váchová. Josef Žárský a Dan Dus vyprávěli o prázdninovém učení češtiny dětí v české vesnici Veselynivka na Ukrajině. V květnu jsme navštívili litografickou dílnu Martina Boudy. V červnu se na zahradě u manželů Roskocových sešla skupina tzv. pátečníků.

Pěvecký sbor vede sborový kantor Jiří Schneider. Páteční zkoušky jsou někdy doplněny ještě sobotním soustředěním. Sbor slyšíme nejvíce při bohoslužbách, kromě jiného se spolu s ním učíme písně z připravovaného nového zpěvníku. Mimo Střešovice zpíval sbor při ekumenických bohoslužbách na Bílé Hoře.

Svou vazbu ke sboru cítí i skupina bývalých střešovických sdruženců; ti se zde setkávají dvakrát do roka.

Staršovstvo se schází ke svým poradám jednou za měsíc, práce staršovstva se aktivně účastní i náhradníci. O jednotlivé oblasti činnosti se starají ještě zvláštní komise (stavební, finanční, přátelé Oss a správní rada fondu dostavby).

Na podzim přestal fungovat server, na kterém byla naše sborová webová stránka. Štěpán Nadrchal vytvořil provizorní stránky, které nabízejí základní informace. Připravujeme stránky nové, které budou spuštěny do prázdnin. Jejich vytvořením je staršovstvem pověřen Ondřej Lukáš.

Sborová diakonie připravuje setkání seniorů, spravuje potravinovou banku a navštěvuje potřebné. Snaží se sledovat, kdo právě ten potřebný je. Své porady má jednou za dva měsíce. Kdybyste věděli o někom, kdo by potřeboval nějakou pomoc, návštěvu, odvoz na bohoslužby a tak dále, prosíme, upozorněte na to faráře nebo někoho ze sborové diakonie.

Někdy se v rodině konají také bohoslužby s večeří Páně.

Ve sboru funguje sociální fond, ze kterého je možné poskytnout finanční podporu. O využití rozhoduje pětičlenná správní rada.

Již mnoho let několik sester z našeho sboru chodí jednou týdně navštěvovat mentálně postižené do Ústavu sociálních služeb ve Vlašské. Loni k nim přibyl také jeden bratr, Gábor Szabó.

V březnu jsme se spolu s dejvickým sborem sešli u pomníčku Václav Morávka na Prašném mostě.

V květnu navštívila skupina střešovických náš partnerský sbor v holandském Oss. Tématem rozhovoru byla Bible—co pro nás znamená, jak s ní pracujeme.

Ve sboru se jednou za měsíc schází sdružení Víra a světlo, rodiny s postiženým dítětem a jejich přátelé.

V září se asi 70 členů sboru vydalo na víkend do Herlíkovic. Jako každoročně je společný víkend příležitost se více poznat, mluvit spolu, jít na výlet, probírat témata vážná i nevážná.

Na výročním sborovém shromáždění v březnu 2017 byla Správní rada fondu dostavby (SRFD) pověřena realizací výběrového řízení na architektonický návrh dostavby kostela.

Vypracované ideové architektonické návrhy dostavby od čtyř architektonických kanceláří obdržíme do 28. 2. 2018. Porota určí vítězný návrh a pořadí návrhů ostatních. (Více se dočtete v samostatném článku.)

Informace o dění ve sboru jsou k nalezení na internetu (www.evangelik.cz).

Každý měsíc je k dispozici zpravodaj Evangelík, dvakrát ročně vychází tzv. „velký evangelík“, který je zároveň sborovým dopisem. Členové sboru jej dostávají elektronicky nebo vytištěný poštou. O sborový zpravodaj se stará Jana Plíšková.

Naši kazatelé, kromě farářů sboru také Pavel Kočnar, Jana Plíšková a Jaroslav Vetter, podle možností konají bohoslužby i v jiných sborech.

Oběma střešovickým farářům bude v roce 2019 končit období, na které jsou ve Střešovicích zvoleni. Staršovstvo je oslovilo, zda budou ve sboru kandidovat na další tři roky. Oba souhlasili. Volba se uskuteční na jaře 2019.

Při nedělních bohoslužbách ve Střešovicích byli pokřtěni: Jakub Stránský, Václav Kepřta, Eliška Foukalová, v nemocnici byla pokřtěna předčasně narozená Veronika Konečná.

Konaly se svatby: Kristina Karasová a Jakub Stránský, Alena Kelbichová a Pavel Koblre, Markéta Pourová a Petr Slabý, Anežka Moravcová a Vojtěch Široký, Blanka Horynová a Lukáš Pour, Monika Nikolová a Vojtěch Knyttl, Zuzana Horníková a František Šaur.

V našem kostele se konají také pohřby, nejen členů sboru. Pohřeb je důležitý rituál, je dobré, když se koná. Nebojte se s farářem domluvit rozloučení s vaším blízkým, i když třeba nejste aktivní křesťan.

Zemřeli tito členové sboru: Aleš Coufal, Františka Hošková, Dušan Chval, Miloš Janáček,

Jaroslava Klimešová, Miroslav Krása, Josef Krása, Vladimír Pavlásek ml., Vladimír Pavlásek st., Václav Smělý. V lednu 2018 zemřela Lydia Horáčková, 1. února. bratr Milan Kučera, 23. února sestra Dobromila Horejsková a na konci února sestra Hana Štamberská.

Do sboru přistoupili: Jana Antochová, Eva Kohoutová, manželé Anna a Ondřej Matějovských, Marie Polohová, Mojmir Soukup, Gábor Szabó s dcerou Hajnalkou. Ze sboru přestoupili: Irena Kovaříková do sboru v Berouně, Stanislav Fajkus do sboru u Klimenta.

Rok 2017 byl rok Martina Luthera a reformace. Ve Střešovicích jsme si toto výročí připomněli při sborovém dni na začátku listopadu.

Několikrát ročně se u nás konají Koncerty na kopci. Na jejich pořádání máme grant od Městské části Praha 6, proto nevybíráme vstupné, ale jsou to koncerty charitativní. Zpívali a hráli zde: Tomáš Najbrt, skupina Oboroh, Daniel Jun, Jiřina Marešová a Bronislava Klaběnová, Vladimír Merta, Foerstrovo komorní pěvecké sdružení, Prime Time Voice, Trigonum musicum, v únoru se uskutečnilo divadelní představení *František blázen* a v prosinci byl koncert spojen s divadlem a kázáním (Štěpán Hájek; *Oskar a Růžová paní*; kapela Zelený koule). Třikrát ve sboru koncertovali žáci a učitelé ZUŠ Jana Hanuše. V prosinci jsme už po několikaleté slyšeli jejich provedení *České mše vánoční*.

Své sborové prostory jsme otevřeli veřejnosti také při Noci kostelů.

Několikrát jsme vařili polévku (v zimním období) nebo připravovali chleby (v letním období) pro bezdomovce. Polévku vaří osvědčený tým Dagmar Proskové a Emy Janečkové s dalšími pomocníky. Chleby většinou chystáme s dětmi v rámci středeční biblické hodiny. Přípravu polévek a chlebů organizuje Pražský seniorát, střídají se jednotlivé sbory, bezdomovci dostávají jídlo v parku před Hlavním nádražím.

Třetí adventní neděle se hrálo divadlo. Dopoledne při bohoslužbách hrály děti hru *Čtvrtý mudrc*. Odpoledne přilákala plný kostel pohádka *Tajuplný ostrov*, kterou napsali a se členy a přáteli sboru nacvičili Alena a Martin Fendrychovi.

Jsme rádi, že střešovický sbor je živý. Vážíme si všech, kdo jej tvoří a podporují. Každý trochu jinak, podle svých možností, schopností, obdarování. Hudou, zpěvem, penězi, uklízením, modlitbami, vařením kávy, hraním s dětmi, slovem, divadlem, úsměvem...

Sbor je lidské společenství, ale věříme, že nás nespojují jen vzájemné sympatie nebo přátelství. Církev a sbor je totiž společenství zvláštní, dokonce svaté, protože je svolává svatý Hospodin. Pánu Bohu děkujeme a prosíme o požehnání nejen pro sebe, ale pro celý svět.

staršovstvo sboru

ZPRÁVA O HOSPODAŘENÍ FS ČCE PRAHA STŘEŠOVICE V ROCE 2017 A ROZPOČET NA ROK 2018

Tato zpráva, včetně tabulky s finančním přehledem a rozpočtem na rok 2018, by pro vás mohla být užitečná na výročním sborovém shromáždění 25. března. Prosíme, vezměte si proto sborový zpravodaj s sebou.

Zpráva o hospodaření v roce 2017

Střešovický sbor v roce 2016 hospodařil s přebytkem 297 000 Kč.

Sborové náklady 1 013 000 byly o málo nižší než v roce 2016 (1 059 000).

Nepodařilo se nám uskutečnit plánovanou opravu plotu a dvorku na západní straně fary, zdržela se příprava projektu a shánění příslušných vyjádření a povolení. Na realizaci tohoto projektu v roce 2018 jsme vytvořili rezervu 250 000 Kč.

Sborové finanční prostředky na účtech v bankách na konci roku činily 2 260 000 Kč.

Solidarita sboru s potřebnými

V loňském roce jsme poskytli dar Ochranovskému sboru v Praze na rekonstrukci Milíčovy kaple ve výši 50 000 Kč

Dlouhodobě podporujeme sbor v Sedlci-Prčici. Na úhradu personálního fondu jsme jim přispěli částkou 30 000 Kč.

Z výnosu sbírek při koncertech Na kopci v tomto roce jsme podpořili konkrétní diakonické projekty celkovou částkou 42 500 Kč.

Obětavost členů sboru

Staršovstvo děkuje všem, kdo svými dary pamatují na potřeby našeho sboru. Hlavním zdrojem příjmů sboru je salár, který činil celkem 877 000 Kč, což je o 148 000 více než vloni.

Staršovstvo doporučuje, aby členové sboru dávali přednost průběžnému placení saláru trvalým měsíčním příkazem před jednorázovou platbou na konci roku. Narostl podíl sbírkových kupónů na chrámových sbírkách.

Kromě finanční obětavosti konají členové sboru dobrovolnou práci bez nároku na odměnu. Příkladem jsou naši varhaníci Jiří Schneider a Patrik Pospíšil nebo sestry pokladnice Ludmila Pospíšilová a Olga Brožová. Dobrovolníci pravidelně vaří polévku pro bezdomovce, jiní pomáhají při opravách na faře.

Přehled hospodaření v roce 2017 a rozpočet na rok 2018

Předkládáme výtah s výsledky hospodaření v Kč za rok 2017 a s rozpočtem na rok 2018:

Číslo řádku	Ukazatel / účtu	2 016	2 017	plán 2018
1	Spotřební a kancel. materiál, zboží	98 505	66 444	70 000
2	Spotřeba energie	123 736	128 531	130 000
3	Prodané zboží	9 758	42 623	15 000
4	Běžná údržba	320 300	18 911	600 000
5	Cestovné	12 960	20 486	20 000
6	Prezentace - dary křesť.sloužby a sbor.pohošt.	9 275	4 613	10 000
7	Telekomunikace	12 302	15 923	17 000
8	Placené nájemné			
9	Spotřeba ostatních služeb	98 601	269 893	242 000
10	Mzdové náklady vč. pojištění	67 914	36 700	150 560
11	Daně a poplatky (daň z nemovitosti)	396	2 271	2 396
12	Poskytnuté dary	13 963	187 586	184 150
13	Odvod repartic seniorátních	18 395	18 871	22 357
14	Odvod repartic celocírkevních	38 736	38 217	39 253
15	Odvod do PF	110 800	120 000	157 200
16	Odvod do PF administrátora			
17	Odvod za pastoračního pracovníka			
18	Odpisy, prodaný majetek			
19	Ostatní náklady	123 574	42 004	77 000
20	Daň z příjmu			
21	Náklady celkem	1 059 216	1 013 073	1 736 916
22	Sbírky pro sborové účely	174 757	196 722	200 000
	Sbírky chrámove - kupony	37 400	43 900	40 000
	Sbírky -Koncerty na kopci		52 900	50 000
23	Dary tuzemské	86 027	104 456	100 000
24	Dary zahraniční			
25	Salár	728 946	627 040	1 150 000
26	Příjmy z hosp. činnosti	45 894	59 720	109 000
27	Ostatní sbor. příjmy	191 119	117 424	75 350
28	Tržby z prodeje majetku	32 470	16 215	16 000
29	Přijaté příspěvky			
30	Provozní dotace	91 700	91 700	91 700
31	Výnosy celkem	1 388 313	1 310 077	1 742 050
32	Hospodářský výsledek	329 097	297 004	5 134
Obětavost sboru:				
	Sbírky chrámové pro sborové účely	212 157	240 622	240 000
	Sociální fond		191 100	
	Fond na dostavbu objektu		27 800	
	Fond oprav		-0	
	Fond varhany		2 500	
	Sbírky pro mimosborové účely:	127 278	137 872	165 000
	Sbírky pro Jeronýmovu jednotu	29 100	70 300	70 000
	Sbírky- ne přes SR	43 454	200	30 000
	Sbírky- přes SR	54 724	67 372	65 000
Dary		86 027	104 456	100 000
Salár		728 946	877 040	900 000
	Celková obětavost členů sboru	1 154 408	1 581 390	1 405 000

Komentář k rozpočtu:

Rozpočet navrhujeme jako vyrovnaný. Hlavní část příjmů očekáváme z platby saláru (900 000 Kč), ze sbírek pro sborové potřeby (240 000 Kč) a darů (100 000 Kč).

Ve sborových výdajích plánujeme opravu plotu a dvorku za 600 000 Kč.

Budeme i nadále pomáhat sboru v Sedlci-Prčici s úhradou personálního fondu ve výši 30 000 Kč a dalšímu sboru dáme na opravy 50 000 Kč. Do seniorátního fondu solidarity sborů přispějeme částkou 54 000 Kč.

Staršovstvo žádá členy střešovického sboru, aby vyjádřili svoji solidaritu s ostatními sbory v naší církvi tím, že budou ještě více pamatovat na dílo Jeronýmovy jednoty: do rozpočtu jsme dali částku 70 000 Kč.

Závěr – návrh usnesení pro sborové shromáždění:

1. Staršovstvo navrhuje sborovému shromáždění, aby schválilo výsledky hospodaření sboru za rok 2017 a rozpočet na rok 2018.

2. Staršovstvo navrhuje sborovému shromáždění, aby přebytek hospodaření za rok 2017 ve výši 297 004 Kč byl rozdělen takto:

50 000 Kč Jeronýmova jednotu

50 000 Kč postní sbírka 2018 Diakonie ČCE pro Zátarí

Zbytek, tj. 197 000 Kč, na fond oprav

staršovstvo střešovického sboru dne 7. března 2018

DOSTAVBA!

Úvod

V této zprávě bychom chtěli informovat o stavu Fondu dostavby, popsat činnost správní rady Fondu dostavby (SRFD) za uplynulý rok a na závěr si dovoluujeme předložit konkrétní návrhy dalšího postupu.

SRFD pracuje od roku 2015 ve složení Petr Jankovský, Oliver Engelhardt a Petr Ryšavý a toto je třetí sborové shromáždění, kterému naši zprávu předkládáme. V první zprávě, v roce 2016, jsme definovali postup s výhledem do konce našeho funkčního období, kdy by mělo dojít k rozhodování o realizaci, nebo „nerealizaci“ dostavby. Tohoto postupu se držíme, i když ne úplně v čase, který jsme chtěli.

SRFD byla zvolena na tři roky, nyní tedy končí její mandát. Stejně tak Fond dostavby – byl zřízen v roce 2008 na dobu 10 let, tedy do roku 2018.

Činnost v roce 2017

Na sborovém shromáždění v roce 2017 jsme dostali mandát k přípravě a realizaci výběrového řízení na zpracování architektonické studie dostavby s použitím částky do max. výše 150 000 Kč z Fondu dostavby.

Sborové shromáždění vyslovilo souhlas s uvolněním podmínky, která měla dostavbu

limitovat návrhem architekta Kozáka a jeho venkovními proporlemi. Dostavba už tedy takto limitována nebude.

Sborové shromáždění SRFD uložilo, aby zpracovalo zadání a aby toto zadání bylo schváleno staršovstvem.

Na základě těchto rozhodnutí nyní probíhá výběrové řízení na ideový architektonický návrh dostavby kostela, a to ve formě souběžného zadání čtyřem architektonickým ateliérům (Schaufler-Roskovec s.r.o., Projektil Architekti s.r.o., arch. David Vávra a arch. Vítězslava Rothbauerová). Jejich ideové návrhy jsme již obdrželi. Byla ustavena porota ve složení: členové SRFD, Pavel Pokorný, Lenka Ridzoňová, Tomáš Fendrych a architekti Vavřinec Veselý, Hana Seho a Zuzana Rákosníková. Porota na své ustavující schůzi zvolila své vedení a rozhodla o dalším postupu. Předsedkyní poroty byla zvolena doc. Ing. arch. Hana Seho, místopředsedkyní Ing. arch. Zuzana Rákosníková.

Fond dostavby shromažďuje příspěvky od jednotlivých dárců. Sborové shromáždění loni rozhodlo přesunout do tohoto fondu část pozitivního hospodářského výsledku. Jako SRFD tyto prostředky spravujeme. Stav Fondu k 31. 12. 2017 byl 296 106,- Kč, k poslednímu dni roku 2016 to bylo 168 200 Kč.

Další postup

Nezbytným předpokladem pro další práci je pokračování Fondu dostavby a volba nové správní rady. Dalším předpokladem je vytvoření struktury, která by projekt dále vedla a realizovala potřebné kroky, obsahující už konkrétní návrhy postupu jak ve vztahu k úřadům, tak i uvnitř sboru.

Předkládáme tyto návrhy:

Prodloužit fungování Fondu dostavby na dalších 10 let – do roku 2028.

Zvolit novou správní radu Fondu dostavby na tři roky.

Ustanovit tří až sedmičlennou komisi dostavby (KD) na tři roky, pověřenou k zadání studie proveditelnosti a případného dosažení stavebního povolení, která by společně se SRFD celý projekt řídila a vedla.

VSS schvaluje čerpání prostředků FD na tyto a související úkony.

V případě schválení bodů 1–3 navrhuje SRFD tyto další konkrétní kroky a jejich přibližné načasování:

– Výběr vítězného návrhu porotou (a určení pořadí návrhů ostatních) do 27. 4. 2018.

– Zahájení prací (KD) na studii proveditelnosti vybraného návrhu do konce září 2018

– Svolání mimořádného sborového shromáždění k dostavbě v říjnu 2018 s tímto programem:

- Prezentace vítězného návrhu, architektonické studie

- Studie proveditelnosti – výsledek

- Prezentace rozpočtu

- Návrh financování

- Rozhodnutí

– V případě, že sborové shromáždění se vysloví pro dostavbu

- Hledání dárců ve střešovickém sboru i mimo něj

- Příprava projektové dokumentace a další potřebné úkony pro vydání stavebního povolení

(10)

Závěr

Dostavba má dvě roviny. Tou první je možnost naplnit vizi, kterou jsme si stanovili v ideovém záměru:

„Náš sborový život je bohatý, objemný a stále se rozvíjí dál. Pro řadu probíhajících aktivit je v nedostavěném objektu kostela a fary těsno. Máme činnosti, které by bylo možné dělat lépe, užitečněji a ve větším rozsahu. Dostavba by také nabídla prostor pro nové příchozí a pro další aktivity jak směrem dovnitř, tak i vně sboru.“

Druhou rovinou je vážnost takového rozhodnutí.

Byl by to náročný a dlouhodobý proces, který by měl být pro sbor pozitivní. Měl by sbor stmelovat a dodávat energii. SRFD se snažila přistupovat k tomuto projektu s vážností a snad i profesionalitou v rámci možností, které měla, a s vědomím, že sbor se nakonec pro dostavbu rozhodnout nemusí. Cílem naší práce bylo připravit projekt do takového stavu, kdy by bylo možné o něm zodpovědně rozhodnout.

Vaše správní rada fondu dostavby

KONFIRMACE

Neděle 25. 6. 2017 nebyla jen slunným a teplým červnovým dnem na prahu prázdnin, nýbrž také událostí zapamatování hodnou nejen pro jedenáct confirmovaných, kteří početně utvořili skupinu nemalých rozměrů.

V sobotu confirmaci předcházel pohovor se staršovstvem, prověřujícím, zda confirmandi během přípravy nezaháleli a zda přecházejí do další fáze církevního života obohaceni o nové myšlenky a znalosti. Druhou fází sobotního programu pak tvořil hudební nácvik na následující den.

V již zmiňované neděli svou víru potvrdili Adam Brož, Matyáš Bureš, Agáta Cuhrová, Vojtěch Dračka, Eliška Foukalová, Alžběta Kellerová, Jiří Kolínský, David Nadrchal, Rebeka Prosková, Eliška Ridzoňová, Michal Svatuška a Josefína Urbánková. Kromě samotného obřadu dostali confirmandi také možnost (či spíše úkol) přihlásit se k určité biblické události nebo postavě jako svému vzoru. Sebrané projevy jsou přiloženy níže.

Když už se píše o slavnostních bohoslužbách, je dobré zmínit také nezvykle plný kostel a několik písní, prošlých výběrovým řízením, jimž se dostalo hudebního doprovodu i od hudebně nadaných confirmandů. Díky Jirkovi Kolínskému si mohlo shromáždění vyslechnout písně dokonce za doprovodu tuby, tedy nástroje, který při bohoslužbách většinou slyšet není.

Bohoslužby skončily, confirmovaní se vyfotili, kratší či déle ještě v kostele slavili a v červnu tohoto roku přijde další skupina. Nicméně skutečnost, že jedenáct lidí toho dne potvrdilo svou víru a přeje si v ní pokračovat a předávat ji dál, trvá a trvat bude.

David Nadrchal

Součástí představování confirmandů během bohoslužeb byla krátká řeč každého z nich o jedné z biblických postav, která je pro ně inspirující. Snažili jsme se texty získat, podařilo se to ale jen ve dvou případech. Někteří mluvili spatra a text nemají, jiní jej už někde založili...

(11)

Nikodém

Postavu zákoníka Nikodéma najdeme jen v Janově evangeliu a není příliš známá. Byl to ten, kdo ve strachu před ztrátou společenského statusu přišel za Ježíšem v noci, aby si ujasnil myšlenky. K Ježíšovi Nikodém přistupoval kriticky. To je způsob, který jinak v evangeliích není příliš propagován, ale i přesto byl podle Janova evangelia Nikodém mezi posledními, kteří s Ježíšem zůstali i po jeho smrti, ve chvíli, kdy se dosavadní nadšenci rozutekli.

David Nadrchal

Rút 1,8b-9a

„Jděte, vraťte se každá do domu své matky. Necht' vám Hospodin prokáže milosrdenství, jako jste vy prokazovaly zemřelým i mně. Kéž vám Hospodin dá, abyste každá našla odpočívnutí v domě svého muže.“

Tato slova jsou v příběhu, kde Noemi ztratí svého muže i syny a zůstanou jí jen dvě snachy a ona chce odejít do své rodné země.

Příběh jsem si vybrala, protože Noemi zemřeli téměř všichni blízcí a ona se těmito slovy loučí s jedinými, kteří jí zbyli. Mohla by u nich zůstat, aby se o ni starali, ale neudělala to, místo toho odešla, i když nevěděla, co má čekat.

Jen důvěřovala v Hospodina a dala svým snachám požehnání na jejich cestu životem.

Eliška Ridžoňová

Konfirmační modlitba

Prolog:

Pane, prosíme tě za nás, za lidi, za lidstvo.

Stat':

Prosíme, dávej nám pokoru, neboť ta je pilířem míru.

Prosme, ať dokážeme porozumět všednosti, neb ta skýtá ty nejprostší radosti.

Prosíme o opatrnost, abychom se nezaprodali novinkám jen proto, že jsou to novinky.

Také tě prosíme o stálost, abychom dokázali udržet to dobré, co již máme.

Prosíme, uč nás naslouchat, neboť naslouchání je zdrojem porozumění.

Prosíme, dej nám porozumění, neboť porozumění následuje moudrost.

Prosíme, pomoz nám se rozhodovat, abychom věděli kudy se dát, a kudy ne.

Prosíme, dávej nám radost, neboť z radosti pramení vděčnost.

Prosíme, probuď v nás vřelost, protože ta krásí svět.

Prosíme, dávej nám odvahu se pouštět do nového, abychom se posouvali dál.

Prosíme, ukaž nám, kdy netřeba už mluvit a kdy je čas přejít k činům.

Prosíme, pomáhej nám konat, neboť myšlenky a slova jsou bez činů mrtvé.

A prosíme, dávej nám víru, abychom i přes nepřízeň okolí směřovali k tobě.

Při tom všem nám, prosíme, pomoz být sami sebou, neboť tě musíme hledat my a nikdo to za nás převzít nemůže.

Epilog:

Pane, nikdy nebudeme dost dobří. Prosím, pomoz nám zvládat to, co zvládat můžeme, a neorientovat se k tomu, pro co nejsme určeni. Děkujeme, že všichni máme čím přispět.

David Nadrchal

Epištoly konfirmandů

Ve střešovickém sboru se letos již druhý rok schází skupina šesti konfirmandů: Adam Konecký, Jan Kuboň, Matyáš Kuboň, Marek Nadrchal, Magdalena Ryšavá a Johanka Vejnarová. Konfirmaci plánujeme na neděli 10. června.

Na konci ledna jsme byli spolu s konfirmandy z dejvického sboru na víkendovém soustředění ve Hvozdnici. Naším tématem byla Bible. Jedním z úkolů, kterého se konfirmandi museli zhostit, bylo přečíst si nějakou biblickou epištolu a pak ve skupinách sepsat epištolu určenou vlastnímu sboru.

Pro střešovický sbor byly napsány tyto dvě:

Bratři a sestry,

je nám ctí vám napsat dopis z Hvozdnice. Pavel Ruml z Dejvic nám tady bohatě vaří. Před jídlem se pomodlíme a začneme jíst výborné jídlo. Poté nám Lenka Ridzoňová s Pavlem Pokorným a Pavlem Rumlem vykládají o Bibli a jiných křesťanských věcech.

Spíme na útulné půdě ve spacácích. Chodíme na procházky do hezké přírody, hraje hry, modlíme se za své blízké i neblízké, za zemi, za lidi.

Chtěli bychom poděkovat za možnost strávit zde tento víkend s příjemnou společností z Dejvic a Střešovic.

Posíláme pozdrav z Hvozdnice.

Vážený sbore,

pozdravujeme vás z Hvozdnice. Jsme rádi, že věříte v Boha, a doufáme, že do své smrti věřit budete. Jelikož jsme slyšeli, že vaše víra je silná, modlíme se za vás za všechny a také za to, aby vás porážka Drahoše příliš neovlivnila. Ale to, že je vaše víra silná, ještě neznamená, že teď můžete polevit, neboť Ježíš Kristus za vás všechny zemřel na kříži, protože vás všechny miloval. A proto tedy milujte své nepřátele a děkujte za vše dobré i zlé.

A nezapomeňte poslouchat všechno a všechny dobré a neposlouchat všechno a všechny zlé. Hleďte Boží království a víru a nebudte pyšní a příliš nehodní.

Pokud takto učiníte, budete dobrými a naleznete pokoj a mír.

Bez lásky není život, a proto milujte své nepřátele, a když vás udeří do tváře, nestavte jim druhou. Konejte tedy dobro...

Zdraví vás vaši vyslanci a konfirmandi ze Střešovic, kteří se momentálně nacházejí ve Hvozdnici.

POKRAČUJEME V „SERIÁLU“ NOVÉ TVÁŘE STŘEŠOVICKÉHO SBORU . . . . .

EVA KOHOUTOVÁ

Narodila jsem se v roce 1958 v Praze jako druhorozená dcera Haliny a Daniele Titěrových. Moji rodiče byli členy strašnického sboru, jehož zakladatelem byl i můj dědeček Antonín Titěra.

V tomto sboru jsem jako malá byla pokřtěna a navštěvovala jsem nedělní školu, kde učila i moje maminka. Dodnes na toto období, kdy sbor vedl pan farář Lubomír Balcar, ráda vzpomínám. Po jeho úmrtí se stal farářem sboru Jiří Lejdar. Pod jeho vedením jsem prošla konfirmační přípravou, byla konfirmována a několik let až do odchodu na vysokou školu chodila do sdružení mládeže. V té době byl můj tatínek ve sboru kurátor.

Vystudovala jsem střední zdravotnickou školu, obor farmaceutický laborant, a pokračovala ve studiu farmacie na univerzitě – první ročník v Bratislavě a zbytek v Hradci Králové. Od té doby se datuje moje přátelství s Danielou Strádalovou, dnes Pokornou, a právě ona mi doporučila střešovický sbor, když jsme se přestěhovali na tento konec Prahy a hledali, kam se začlenit. Můj manžel Ladislav je člen církve husitské. Povoláním chemik, celý život pracoval v tomto oboru v Akademii věd.

Těšíme se, že ve střešovickém sboru najdeme nové přátele a zájemce.

ROYAL AIR FORCE A PAMÁTKÁŘKA KAPITÁNKOU . . . . .

S Věrou Váchovou jsem se poznala víc, když jsme se v roce 2005 spolu s dalšími asi 15 lidmi z našeho kostela vydali poprvé do spřáteleného německého luterského sboru v městě Sibiu v Rumunsku. Navštívili jsme tenkrát několik opevněných kostelů, unikátních středověkých staveb v Sedmíhradsku, založených právě německým etnikem, které jsou zapsány v seznamu světového dědictví UNESCO. Věra coby absolvent oboru dějin umění tím byla fascinována. A k rozhovoru nejen nad památkami jsme se teď sešly v jejím vkusném domě nedaleko od střešovického kostela, poblíž Petřin. Podívat se na jeho verandu opravdu stojí za to. Určitě by to potvrdily i tři postarší sestry z našeho kostela, které tam spolu se mnou Věra před pár lety sympaticky pohostila. Sborová diakonie v praxi.

Věra má dceru a dva syny, k tomu osm vnoučat. A ještě jednadevádesátiletou maminku.

Lidé v našem sboru, přinejmenším ti starší, tě mají jednoznačně spojenou s prováděním našich seniorů po památných místech Prahy 6, alespoň tedy poblíž našeho kostela. Mají tyhle tvé znalosti souvislost s tvým vzděláním?

Na filosofické fakultě v Praze jsem jako hlavní obor studovala dějiny umění a jako druhý obor historii.

Bylo to v letech 69 až 74, naši profesoři říkali, že jsme byli poslední ročník, jehož studentů se ještě nebáli, ti další už byli „normalizační“.

Kde jsi pak pracovala?

Tady na Pohořelci – ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody. Z počátku jsem jezdila do terénu a dělala odborné posudky k historickým stavbám, u kterých mělo dojít obvykle před demolicí k upuštění od památkové ochrany. Památkové objekty jsem se snažila zdůrazněním jejich hodnot zachraňovat, což nebylo vždy žádoucí, a tak mě přesunuli k dokumentaci.

Bavilo tě to tam?

Po svém nástupu jsem tam potkala legendy památkové péče, která u nás měla již od vzniku republiky vysokou úroveň. Normalizací se atmosféra měnila, každý si tam jen držel židli, jak mohl. Vydržela jsem tam šest let.

Tehdy byl ministrem kultury Klusák. Pamatuju se, jak nám na shromáždění vysvětloval, že je památek moc a že stačí od každého druhu jedna(!). Ale to památkářské řemeslo jsem se tam naučila. Tak to mě je teď ku pomoci, když mám něco našim seniorům vykládat.

Kde jsi s nimi třeba byla?

Jednak v místech, kde ve starém Břevnově stávala původní ves. Pamatuju si to dobře ještě z dětství, chodila jsem tam tudy do školy – břevnovské náměstí, řemeslnické dvorky, vonělo tam dřevo... Z toho tam zůstaly jen tři kaštany a zvonička, dnes je tam sídliště nazývané U obušku, postavené trestanci pro policajty. Také jsme šli do zrekonstruované Rothmayerovy vily tady v ulici U Páté baterie a pak jsme byli v Bílkově vile.

Někdy jsi měla program pro seniory i na faře.

To bylo teď naposled, o Ochránově – Herrnhutu. Tam jsem byla na výletě se svou maminkou a s Dagmar Klingerovou a nesmírně nás to zaujalo, já si díky tomu čtu o Českých bratřích, teď právě o Petru Chelčickém. Jsem tou dobou naprosto unesena. Kolik tady bylo myslitelů!

Kde jsi pracovala později?

Šest let jsem byla s dětmi doma a pak přišla nabídka dělat v Národním divadle hlavní rekvizitářku. Místo snů! Na Floře jsme měli dílny a scénografii, já jsem byla ve scénografickém ateliéru. Výborné prostředí, umělci, řemeslníci, architekti, disidenti tam dělali topiče... V divadle jsem zažila revoluci v 89. roce, byla jsem ve stávkovém výboru. Úžasná zkušenost. Jak potom, když bylo jasné, že komunisti nemají už moc, náměstek začal chodit ve svetru! Jiřího Pauera, ředitele Národního divadla, hned odvolali, a ti různí srabi vedoucí, co nejdřív zalezli, postupně zase vylézali, nikdo neodešel. V tom prostředí už pak nebylo možné být, odešla jsem.

K tomu, co jsi vystudovala, ses už nikdy nevrátila?

Nikdy. Po revoluci jsem se stala redaktorkou v časopise Um, předtím to vydávala Panorama, to byla nejkrásnější doba mého života. Časopis jsme si od Panoramy koupili, museli jsme se ale učit pohybovat v tom novém světě, shánět reklamy, neuměli jsme marketing, časopisů neuvěřitelně přibývalo, po třech letech jsme na to už neměli peníze a skončilo to.

Zkušenosti se mi moc hodily, když jsem dostala nabídku z Reader s Digest, Výběru. Bylo to americké nakladatelství a vydavatelství, prodej vůbec nebyl přes stánky nebo knihkupectví, ale pouze přes předplatné, podporované dost agresivním marketinkem, ale bylo to velice populární. Já jsem měla na starosti výrobu časopisů, knih a dalších produktů, obrovské náklady jsme tiskli v největších evropských tiskárnách. V tom oboru jsem zastihla obrovské změny – třeba přechod od ručně malovaných maket až po digitální tisk.

Kde ses vlastně vzala tady ve Střešovicích?

Tatínek je z Valašska, z evangelického rodu. Maminka pocházela z doktorské rodiny z Trhových Svinů, dědeček tam byl venkovský lékař a patřil k husitské církvi, babička byla úplně první žena lékařka v českobudějovické nemocnici.

Táta, Jaroslav Hladě, byl vojenský letec, za války u britského královského letectva. Byl velitel 312. stíhací perutě a nakonec i poslední velitel československého stíhacího křídla RAF. Když se po válce vrátil, stal se velitelem letecké divize na vojenském letišti v Českých Budějovicích; v Budějovicích se narodila sestra a pak i já. Po roce 1948 komunisti tátovi zakázali létat; nezavřeli ho jen proto, že měl perforované slepé střevo a lékař řekl, že umírá, tak ho zachránil. Táta pak šel učit na vojenskou školu do Prahy, tak jsme se dostali tady do toho domku. A tak jsme se dostali i do střešovického kostela. Za pana faráře Hrejsy.

K tomu tatínkovu osudu jsem nedávno zaslechla na faře debatou. O co šlo?

Mluvila jsem tam o tátovi a vyšlo najevo, že Jirka Janečko měl strýčka Jána Ambruše, který byl taky letec v Anglii a shodou okolností byl první velitel třístadvanáctky, táta až devátý. A dokonce i tatínek Věry Čechové tam byl! Ten ale nelítal, prý hrál krásně na klavír. A teď o čem jsme tenkrát mluvili. Táta se v roce 45 účastnil jako doprovodný stíhač bombardování Drážďan. A tam se tenkrát jako malé děvčátko schovávala maminka „naší“ Renaty Eisenhammerové, paní Isolde Řezáčové, taky členka našeho sboru. V šedesátých letech, jak to jen bylo možné, jsme s tátou jeli do Německa k moři a taky právě do Drážďan. Všude tehdy byly ještě rozvaliny, bylo to strašné. Táta si to pamatoval z výšky, bombardovali tehdy fabriky, kde se vyráběly zbraně, byly zakryty plachtami, z výšky to vypadalo jako rybník. Ale odneslo to

strašlivě celé město. A tak jsme se při setkání ve sborové místnosti my dvě, potomci těch, kteří ty hrůzy války přežili, objaly.

Musím ale ještě vysvětlit, proč táta jako spousta jiných letců v roce 48 neuletěl.

Za války zemřel můj dědeček z tátovy strany, byl zavražděn v plynových komorách v Osvětimi, babička byla zavřena v táboře v Svatobořicích. Táta sám byl po úletu z obsazeného proktorátu více než rok vězněn v Rusku. Další členy jeho rodiny, kteří pracovali v odboji, nacisti zavraždili. Ty hrůzy byly paradoxně důvod, proč tu zůstal. Po nástupu komunistů a ruských poradců u nás měl obavy, že by to zase odnesla jeho nová rodina. Věděl z vlastní zkušenosti, čeho jsou komunisté schopni.

Ale i když v padesátých letech stáli tady před barákem estébáci, chodili jsme do kostela! Táta se nebál.

Ty jsi ale z kostela pak odešla.

Když mi bylo tak 15, 16 let, řekla jsem si, že na nebi žádný Bůh není. Přestaly jsme, i se sestrou, do kostela chodit. Navíc jsem se odstěhovala v Praze jinam. V kostele jsem pak už byla jedinkrát – když pan farář Vetter v roce 1990 pohřbíval tátu. Umřel v lednu, v nemocnici ještě viděl, jak byl Václav Havel zvolen prezidentem. Rozplakal se. Za těch demonstrací se strašně bál, že komunisti zase vše zlikvidují.

Dobře, že ses k nám vrátila. Co tě k tomu tedy dovedlo?

Když jsem se nastěhovala zpátky sem, do domu po rodičích, a občas jsem v neděli šla kolem kostela a viděla venku ten houf, zatoužila jsem vrátit se tam a být opět součástí toho společenství. Šla jsem tedy za farářem, za Pavlem, a celé to s ním probrala. A pak jsem se stala členkou sboru. Ale neznala jsem tam už po těch letech téměř nikoho.

Slyšela jsem, že ti Viktor Žárský říká kapitánka. Co to znamená?

Jezdívala jsem na Slapech na plachetnicích závody. A až když jsme šla do penze, děti byly už z domu, řekla jsem si, že nejsem ještě tak stará a že konečně je čas, aby se mi splnil můj sen – plout s plachetnicí po moři. Věděla jsem, že kapitáni vždycky na ty své plavby shánějí posádku, to mě podnítilo. Daly jsme se dohromady – čtyři báby, co jsme se znaly z jachtařského mladí a 11 let jsme pak na moře každoročně vyjížděly. K tomu jsem si tedy udělala i ty kapitánské zkoušky.

Co máš na starosti dnes? V kostele tě moc často nevidím, jsi hodně pryč, ne?

Já jsem teď stoprocentní babička na hlídání. Mám osm vnoučat ve věku od dvaceti let po tři měsíce. Nejstarší syn David má tři děti a část rodiny je ve Švédsku. Dcera Uršula má taky tři děti, nejmladší je čtyřměsíční miminko. Ti jsou zas ve Švýcarsku. Naštěstí aspoň nejmladší Pavel je v Praze. Ten má děti dvě. Takže já vnoučata nehládám jen v Praze, ale i v zahraničí. A pak mám na starosti dva domy a dvě zahrady. Tady a v těch Trhových Svinech.

Děti ctí evangelickou tradici?

Vlastně šli všichni jinudy. Ula si našla kamarády v židovské obci a skutečně vyznává židovství; ze strany otce nějaké židovské kořeny má. David se přes oddíl Junáka dostal ke katolí-

kům a zůstal tam, i jeho rodina. Dost mě ale mrzí, že do evangelického kostela chodím z rodiny už jenom já. Nicméně dar víry, i když jiného vyznání, je pro život hodně důležitý, a tak mě u dětí těší.

Kdybys měla srovnat úroveň památkové péče za komunistů a dnes, jak by to vypadalo?

Většinou se neví, že každá památka, která má u sebe stoletý dub, má štěstí, protože chráněny jsou ty duby. To je ze zákona o ochraně přírody. Zákon o památkách ochranu nezaručuje, památkáři mají jen poradní hlas. Zbourat památku není trestné, zaplatíš pokutu, a to je vše. Zažila jsem normalizaci s ministrem Klusákem, kdy o památkách rozhodovali komunisti, ale existoval památkový zákon. Teď o památkách a jejich existenci rozhodují především lobbisté a jejich peníze.

Hrozně jsem bojovala proti tunelu Blanka. Pod bývalými tenisovými kurty na Prašném mostě je obrovské parkoviště. A jsou tam barokní hrady, které tomu parkovišti někde překážely. Potřebovali je trochu posunout! Tenkrát se podařilo zařídit, že sem přijeli zástupci UNESCO, jenomže ti akorát mohli potvrdit, že to je narušení památky UNESCO, ale v praxi to neznamenalo nic. U Hradu přece musí být parkoviště, aby lidi mohli dojet autem až tam! Ve kterém významném městě, kde je památkové centrum, se jezdí autem až k němu? Hrozných příkladů vidíme kolem sebe plno, co hned tady ta vila u kostela! Můžeme pokračovat... O to více mě těší se s našimi staroušky procházet tady po památkách kolem nás.

Čili za komunistů nakonec lepší.

No, kdyby ten Klusák tenkrát realizoval tu svoji představu „jedné památky“, nebylo by proti tomu odvolání, byla to totalita. Dnes přece jenom občas můžeme z něčeho radost mít. Když se to dostane do osvětlených rukou. Třeba, abych jmenovala památky z nejbližšího okolí, oranžerie v Břevnovském klášteře nebo pavilon Vojtěška, to bylo v dezolátním stavu, já si pamatuju, jak to chátralo, za komunistů tam měli archiv estébáci, nechali to prakticky spadnout. Nebo ta Rothmayerova vila, zrekonstruovala se překrásně. Ale zároveň vím, kolik mých spolužáků, kteří se mi tenkrát zdáli výborní, se dostalo do lobbistických struktur...

No právě. Podepisujeme petice, ale k čemu? Krásná vila se zboří, postaví se tam nechutné monstrum a my jsme bezmocní.

Občanská společnost je slabá, to je pravda. Ale potenciálně v ní ta moc je, kdyby se víc snažila. Dnes je to přece jen i na každém z nás. Zajímat se o to, co se kolem děje, a na usurpaci moci aktivně reagovat. Jsem ráda, že žiju (ještě stále) ve svobodné zemi, zažila jsem totalitu a nechci, abychom o svobodu, kterou nám Pán Bůh dopřál, přišli. Chodím na každou smysluplnou demonstraci, dělám, co můžu, abych se jako svobodný občan vyjadřovala k dění kolem. Potkávám tam senzační mladé lidi, často kamarády svých dětí, kteří mě optimismem, nadějí a vírou v budoucnost plní.

Jana Plíšková

ÚMRTÍ VE SBORU . . . . .

Začátkem roku 2018 zemřelo několik členů sboru, které jsme léta pravidelně mezi námi potkávali.

V lednu 2018 zemřela **Lydia Horáčková**, roz. Neradová. Oba její rodiče, František Nerad a Lydia Neradová byli aktivními členy sboru. František Nerad byl člen prvních střešovických staršovstev do roku 1944, jeho žena Lydia Neradová, dcera faráře Opočenského, sloužila ve staršovstvech v letech 1959–1979. "Naše" Lydia Horáčková učila ve škole, ve stáří se věrně starala o nemocného manžela. Pokud mohla, přicházela do kostela i na čtvrtěční setkání seniorů. Loni v listopadu jí bylo 89 let.

1. února zemřel bratr **Milan Kučera**. Otec Milana Kučery byl dlouhá léta v našem sboru presbyter, Milan sám také. Jeho první žena (Eva) působila u nás jako sborová sestra, pak i vikářka. Milanu Kučerovi bylo loni v létě 88 let. Poslední dva roky žil u syna a snachy ve Čkyni na jihu Čech, ale nadále důkladně sledoval dění nejen kolem sboru. Četl noviny, zaškrtával, diskutoval. Však mu jeho blízcí vložili Lidové noviny i do rakve.

Sestra **Dobromila Horejsková** pocházela z Dolní Čermné, ale od svých 14 let žila v Praze. Nejdříve bydlela a vypomáhala ve strašnickém sboru, po svatbě se její rodina přestěhovala na Petřiny, a přišla tak do střešovického sboru. Sestra Horejsková byla skvělá kuchařka, kdo jste ji někdy navštívili, na její řízky nezapomenete. Posledních několik let života byla v domově pro seniory v Mukařově u Říčan. V půli ledna oslavila ještě s rodinou 92. narozeniny.

Na konci února zemřela sestra **Hana Štamberská**, rozená Vojáčková. Pocházela z Břevnova, ve střešovickém sboru byla konfirmována (1953), patřila ke střešovické mládeži. Vrátila se k nám, když si s manželem koupili byt na sídlišti na Petřinách. Při bohoslužbách jsme ji vidali pravidelně sedávat v předposlední lavici pravé části kostelní lodi. V letech 1996–2008 byla i členka střešovického staršovstva. Její zásluhou jsou uspořádány sborové fotografie posledních 30–40 let do obrázkové sborové kroniky; dokumentovala, co se děje, žádala i o fotografie z míst a událostí, kde se sama neúčastnila. Loni v létě jí bylo 80 let. I v nemoci to byla dáma.

S informacemi od Lydie Roskovcové a Jaroslava Vettera sepsala Lenka Ridzoňová.

Vzpomínka na Milana Kučeru

Střešovice, 9. 2. 2018

„I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům.“ (1Pt 2,5)

Tento biblický obraz je ojedinělý, a tak si do něj smím dosadit Milana Kučeru jako živý kámen třeba ve zdi duchovního domu Páně.

Milana jsem poznal a nesmazatelně jsem si ho zapamatoval, když mu bylo dvacet a mně čtrnáct. Měl jsem z něho trochu strach. Milan věděl, co je správné, co se naopak nemá, co je špatné; nevím už, jak to dával najevo, ale bylo naprosto jasné, s čím nesouhlasil. To mi bylo nepříjemné. Když použiju ten biblický obraz, tak kde byl Milan, tam procházela zeď, hranice, za kterou už bylo to, co se nemá.

Samozřejmě tyhle moje pubertální pocity věc zjednodušovaly. Milan však až do stáří dával jasně najevo, s čím nesouhlasil, a to někdy bývá nepříjemné. Ale pro mnohé to byla zároveň pomoc, když poznali, že tou hraniční zdí Milan lidi nikdy neodsuzoval, ale dosvědčoval svou víru, že za ní, za tou zdí uvnitř, je pro každého pokoj, odpuštění, slitování, bratrství, ochrana, bezpečí. Myslím, že nic z toho nezamýšlel, jen byl prostě takto přirozený. Nejen živý kámen, ale také svítilící svíce.

Nebo smím ten obraz užít o Milanovi jako živém kameni ve stavbě z kamenů. O přirozeném, neupravovaném kameni mezi jinými po stranách a pod sebou, kteří jej drží a nesou, i nad sebou, které zase podpírá a nese on. Ne všechny si sednou, některé tlačí, jiné ostrými hranami řežou, vědí o tom, ale co se dá dělat, nebo o tom nemají ani potuchy. Milan byl přirozený kámen. Věděl však o všech široko daleko kolem sebe, na všech mu záleželo a věrně, pevně a spolehlivě mezi všemi zůstával, a když bylo třeba, nesl jejich břemena. Ti všichni mohli vědět a stále znovu se jeho zájmem přesvědčovat, že tu takový pro ně je.

Byl živý kámen. Už není živý. Jak dlouho už nežije jeho tatínek? Myslím si, že byl také takový. Naučil to Milana, nebo mu to předal v genech? Spíš myslím, že živé kameny hodnověrně dosvědčují dobrotu svého Pána, který život dává a kterého je radost a štěstí následovat. Díky za ně.

Jaroslav Vetter

Moje osobní vzpomínka na Lydie Horáčkovou

Lydie Horáčková (pro mne však Lila Neradová) se v posledním roce už mezi seniory nedostala, její život pomalu bez nějaké choroby dohasínal. Byla hodně unavena a zlobila ji páteř. Studovaly jsme spolu na gymnaziu od primy až do maturity v červnu 1948 i s dalšími kolegyňkami, které už také nejsou mezi námi. Byly to Helena Pokorná (Olmerová), Věra Havlíčková (Šustová), a patřil mezi nás i Václav Smělý, který nás opustil před třemi měsíci.

Měli jsme štěstí, že se nám od konfirmace, která byla v roce 1943, velmi dobře věnoval náš farář Dr. Hrejsa. Jednou v týdnu jsme měli biblickou hodinu a v neděli po naší dopolední návštěvě kostela nás nabádal strávit odpoledne venku, a to buď procházkou, nebo sportováním, pro nás to byla atletika. Vždy u toho byl Vašek Smělý.

Lydie našťastí mohla vystudovat vysokou školu pedagogickou, což se v naší třídě jedné třetině studentek nepodařilo, protože komunistická strana v roce 1948 nakázala našim komunistickým spolužačkám vypracovat na některé své kolegyně negativní posudky, které se nedaly překonat. Nikoho z nás ovšem taková situace dopředu nenapadla, protože jsme celá třída spolu dobře vycházely bez jakýchkoli problémů.

Lydie byla milá, přívětivá a ochotná pomoci. Vdala se za stavebního inženýra Horáčka, kterému pomáhala za všech okolností, aby se mohl věnovat své práci. Pomohla mu tak překonat bez problémů jeho poslední léta, kdy mu nebylo vždy dobře; zemřel v 92 letech doma. Lilo, děkujeme ti za vše, co jsi pro nás udělala.

Jarmila Blatná

POZVÁNÍ NA VÝROČNÍ SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ . . . . .

Milé sestry, milí bratři,

zveme vás na výroční sborové shromáždění našeho sboru, které se bude konat v neděli 25. března 2018 od 9:30. Od 4. března bude k nahlédnutí v chrámové předsíni seznam členů sboru s hlasovacím právem. Prosíme členy sboru, aby si ověřili, zda jsou v seznamu uvedeni. O případných změnách rozhoduje staršovstvo.

Sborové shromáždění činí platná usnesení za jakéhokoli počtu přítomných. Shromáždění je veřejné, účastnit se jej mohou též hosté, kteří členy sboru nejsou. Hosté ale nemohou předkládat návrhy ani o nich hlasovat, mohou však promluvit v rozpravě, pokud na počátku shromáždění při jeho ustavení o to požádají a jejich žádost shromáždění schválí.

Těšíme se na viděnou, staršovstvo

PROGRAM:

1. Bohoslužby.
2. Ustavení shromáždění: prezenze, volba předsedy, volba zapisovatele, verifikátorů zápisu a skrutátorů, schválení programu.
3. Zpráva staršovstva o životě sboru za rok 2017.
4. Zpráva o hospodaření sboru v roce 2017 a návrh rozpočtu na rok 2018.
5. Zpráva revizorů hospodaření.
6. Zpráva správní rady Fondu dostavby.
7. Rozprava k předneseným zprávám.
8. Rozprava volná, návrhy a náměty členů sboru.
9. Rozhodnutí o obnovení (prodloužení) Fondu dostavby (dle platného statutu končí svou činnost ke dni 16. 3. 2018) a volba nové správní rady Fondu dostavby.
10. Hlasování o zprávách.
11. Hlasování o případných návrzích vzešlých z rozpravy.
12. Volba revizorů hospodaření.
13. Závěr – modlitba a píseň.

ZVEME VÁS NA BOHOSLUŽBY O VELIKONOCÍCH:

29. 3. Zelený čtvrtek

19:00 pašije s vysluhováním sv. večeře Páně

30. 3. Velký pátek

9:30 (!) bohoslužby s vysluhováním sv. večeře Páně

1. 4. Boží hod velikonoční

9:30 bohoslužby s vysluhováním sv. večeře Páně

NOC KOSTELŮ

V pátek 25. 5. večer se otevřou dveře mnoha kostelů a modliteben po celé republice a také u nás ve Střešovicích. Sledujte program na stránkách sboru nebo na speciálním webu Noci kostelů <http://www.nockostelu.cz>

KONCERT NA KOPCI

22. 4. v 15 hodin se bude konat ve střešovickém kostele koncert Hudba vážně i pro nejmenší. Účinkují komorní soubory Konzervatoře evangelické akademie. Nebojte se přijít i s malými dětmi, s jejich účastí se počítá (podrobnosti o koncertu budou na webu sboru).

SBOROVÝ PROGRAM . . . . .

úterý

10:00 setkání maminek – 1. a 3. (příp. 5.) úterý v měsíci

15:50 konfirmandi

18:30 mládež

středa

10:00 biblická hodina v Domě seniorů na Bílé Hoře (1x měsíčně)

16:00 setkání dětí

17:00 biblické vyprávění a výtvarná dílna pro malé děti (2x měsíčně)

19:30 sbor. diakonie (1x za dva měsíce)

čtvrtek

15:00 senioři (3. čtvrtek v měsíci)

19:00 biblická hodina

neděle

9:30 bohoslužby

souběžně nedělní škola pro děti

PŘÍSPĚVKY NA SBOROVÉ POTŘEBY . . . . .

Do sbírek můžete přispívat při návštěvě kostela, všechny ostatní formy včetně saláru (s výjimkou nedělní chrámové sbírky) je možno vyřídit též individuálně u našich pokladníků (sestry Lída Pospíšilová a Olga Brožová) nebo bankovním příkazem.

Číslo účtu: 2000275839/2010

Variabilní symbol (vyjadřuje účel)

salár 684

Jeronýmova jednota 911

varhany (údržba, opravy) 682 007

fond oprav 682 008

sborová diakonie 682 011

Sociální fond má účet č. 2500653381 / 2010

Fond dostavby má účet č. 2600120515 / 2010

(účty jsou vedeny u Fio banky)

Salár je dobrovolný příspěvek člena církve; doporučená výše je 5 % celoročních čistých příjmů; doporučený způsob úhrady je měsíční (nebo čtvrtletní) trvalý příkaz z bankovního účtu.

Specifický symbol (není nutný, napomáhá však identifikaci dárce) – použijte své osobní číslo (pod kterým jste evidováni jakožto členové našeho sboru); toto číslo najdete na titulní straně velkého Evangelíka na adrese vedle svého jména; také vám je na požádání sdělí bratr farář Pokorný (tel.: 224 312 107 nebo 731 314 689 nebo e-mail: stresovice@evangnet.cz).

Sborové shromáždění odsouhlasilo v roce 2015 možnost přispívat do chrámové sbírky i prostřednictvím kupónů. Každý člen sboru si je může nakoupit u pokladníků předem a pak, místo finanční hotovosti, jimi dle svého uvážení do chrámové sbírky přispívat. Jejich smyslem je umožnit členům sboru i u těchto prostředků odpočet z daní tak jako u saláru a darů věnovaných sboru nebo církvi.

Pro účely daňových odpisů vám rádi vystavíme potvrzení o darech. Jen si o ně, prosíme, požádejte včas. Nedokážeme je vystavit na počkání.

KONTAKTY . . . . .

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Praze 6-Střešovicích

Náměstí Před Bateriemi 22, 162 00

Telefon fary a faráře Pavla Pokorného 224 312 107, 731 314 689

farářky Lenky Ridzoňové 222 361 121, 605 081 279

kurátora Tomáš Fendrycha 725 594 400

e-mail sboru: stresovice@evangnet.cz

sborové stránky: <http://evangelik.cz>

Osobní setkání a úřední záležitosti po telefonické domluvě